

Τι ζητείτε τώρα ζώναις εἰς τὴν γῆν τῶν Μακεδόνων
 μὲ περγαμηνῆς αἰώνιον,
 ἀφοῦ ζῶν ἔπιπρως δὲν ὑπάρχουν ἐδῶ πέρα
 ἴσῃν πατρίδα τῶν Ρωμηῶν, ὅπου λέγεται ἑλευθέρα;

Ὅμως, φίλη κεφαλή,
 οἶρε τώρα ἴσῃ Βουλῇ
 γὰρ νὰ μάθῃς τί θὰ γίνουσι τὰ Στρατεύματα κι' οἱ Στόλοι,
 κι' ἔλα νὰ μοῦ πῆς τὰ νέα στῆς Βουλῆς τὸ περιβόλι.

(Ὁ Περικλέτος μοναχὸς ἔσθ' Ἐπαλαμῆνο μπαίνει
 καὶ μετ' ὄλιγον βγαίνει.)

Ἀναβολὴ πρὸς τὸ παρὸν νομοσχεδίων σοδαρῶν.

Π. — Ἀναβολή, βρε Φασουλῆ, πρὸς τὸ παρὸν εἰς δια,
 καὶ Ναυτικά προγράμματα
 κι' ἄλλα σπουδαία πράγματα
 ἐτίναξαν τὰ κάλα.

Πρέπει καὶ αἰθροδρομοὶ βεβαίως νὰ γενοῦν
 κι' οἱ πρόφυγες οἱ δυστυχῆς νὰ μὴν παραπεινοῦν,
 πρέπει καὶ Στόλους καὶ Στρατοὺς ἔσθ' ἄλλοι νὰ σκαρώσωμε,
 ἀλλ' ὅμως μᾶς χρειάζεται κι' ἀργύρης νὰ πληρώσωμε,
 κι' ἔμεις δὲν ἔχομε λεφτὰ,
 καὶ πῶς θὰ γίνουσι ἐλ' αὐτὰ;

Αὐτὸς ὁ τόπος ὁ κλεινός, ἀν εἶχε τὸν ἀργύρη,
 ὡς βεβαίονω γρήγορα πῶς θάβλεπε χαίρει.
 Τὶ κρίμα, φώναξαν πολλοὶ, ποῦ λείπουν τὰ λεφτὰ.
 ποὺς μπόστας τ' ἀνεκάλυψε γὰρ βάσανο κι' αὐτὰ;

Ὁὗ ἤττον ὁ Πρωθυπουργὸς εἶπε μὲ λόγια σκέτα
 πῶς πρέπει πιά, μαζέτα,
 καὶ πρὸς τὰ πέντε πράγματα τὸ μᾶτι μας νὰ στρέψωμε
 προστάτας νὰ ψαρέψωμε
 καὶ φίλους νὰ γυρέψωμε.

Εἶπε πῶς εἶναι πιά καιρὸς
 νὰ δώσῃ κάποιος ἰσχυρὸς
 καὶ ἴστος Ρωμηῶς ἐνθάρρουν, ἀλλὰ πρὸ πάντων δάνειον,
 πρᾶγμα, καθὼς γνωρίζετε, δυσέρετον καὶ σπάνιον.

Ἐν τούτοις ὁ Πρωθυπουργὸς μᾶς εἶπε σοδαρὰ
 πῶς ἐλ' ἀνθίζουσι ῥόδινα καὶ πᾶνε μιά χαρὰ,
 πῶς ἀπροσδόκητ' ἀγαθὰ χρυσὴ μᾶς κλῶθει μοῖρα,
 πῶς πλοῦτος ἀφθονεῖ παντοῦ κι' ἡ χώρα προοδεύει,
 μόνο ποῦ γίνεται συχνὰ τὸ μᾶτι της μακίρα
 καὶ δὲν μπορεῖ στῆς πρῶταις της ἀνάγκαις νὰ ζοδεύη.

Γι' αὐτὸ καλὸν ἐνόμισε καὶ τώρα ν' ἀναβάλῃ
 τὰ σχέδια, ποῦ θέλουσε παρὰ μὲ τὸ τουδαίλι,
 κι' ἂν τὸν ἀναβαλλόμενον τοῦ ψάλου ἴσῃ Βουλῇ
 γὰρ τὴν ἀναβολή.

Χαίρει λοιπὸν κι' ἀγάλου,
 κοιτῆς παντὸς μεγάλου,
 κι' ἄλλο δὲν λείπει τίποτα, παρὰ νὰ ποῦμε πρῆτε,
 καὶ ξένοιστοὶ νὰ παίζωμε τὸ πόκερ καὶ τὸ μπρέτ.

Τοιαῦτα κι' ἄλλα λέγοντος τοῦ Τζῶφρτζη τοῦ Κορφιᾶτη
 καὶ βάζοντος προσωρινῶς τὰ σχέδια ἔσ' ἄλλα,
 ἀναθεμάτισα κι' ἐγὼ μὲ τούτους φουκαράδες
 αὐτὸν τὸν ἀφιλότιμο, ποῦ ὄρθηκε τοὺς παράδες,
 κι' ἔβγαλ' ἀπὸ τὸ μοῦσι μου καμπόσαις ἀσπραις τρίχες...
 Φ. — Ἐ καφρετζη, παρακαλῶ, φέρε μας δοῦ μαστίχαις...

Πανηγυρὸς σημαντικῆ κι' εἰς ἄκρον φιλολογικῆ.

Κι' ὁ Φασουλῆς τονίζει θερμὰ συγχαρητήρια
 γὰρ τὸν Παπαδαμάντη καὶ ψάλλει νικητήρια,
 καὶ συμπανηγυρίζει κι' ἐκείνους ἐργασίαν
 εἰκοσιπέντε χρόνων μεγάλῃν καὶ πλουσίαν.

Γεῖά σου, Παπαδαμάντη, καὶ δόξα ἔσθ' ὀνομα,
 ποῦ μέσα ἴστος γηλοῦς τοῦ μεγάλωσις καὶ σύ.
 Γεῖά σου, Παπαδαμάντη, μ' ἐκεῖνα σου τὰ γένεμα,
 καρδιά χαριτωμένῃ, ξάστερη, διαμαντίνια.

Ἐνα ραβδί κρατεῖς
 κι' εἶσαι σὰν ἀσκητῆς
 καὶ κάποιος θεσφόρος
 μέσ' ἀπὸ τ' Ἀγινόρους.

Μέσα ἔσθ' ὀνομα γιὰ τὴν τέχνης εὐωχίαν...
 χαίρει, ποῦ Μούσαις τώρα σὲ στέφουν Ἑλληνίδες,
 καὶ λάμπει κρυσταλλίνα κι' ἀφρόλουστ' ἡ ψυχὴ σου
 σὲ ζηλευτῶν βεβλίων ἀθάναταις σελίδες.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
 μ' ἄλλους λόγους ἐργασίαις.

Ὁ Φασουλῆς ὁ φίλος καθὼς κι' ὁ Περικλέτος
 γὰρ τὸν σταυρὸ ποῦ πῆρε συγχαίρων ἐξαιρέτως
 τὸν Νίκο Μαργαρίτη, ποῦ κάθεται στῆν Πόλι,
 κι' ἐργάζεται σ' ἄλλ' ἔθνεμα, καθὼς τὸ ξέρουν ὄλοι,
 καὶ συντελεῖ μὲ ζῆλον ἐργάτου δραστηρίου
 ἴσῃν πρόδοον ἐν γένει τοῦ ὀρθῶντος ἐμπορίου

Τρέξε νὰ περιδρομίσῃς, Περικλέτο μπεχλιβάνη,
 ἔσθ' ὀνομα ξενοδοχεῖο, ἔσθ' ὀνομα τὸ Συντριβάνη,
 ἴσῃν ὀνομα Θεμιστοκλέους αἰῶν πέντε ὀνομα Καυτεῖα,
 ποῦναι κομοζακουμένο κι' ἔχει τόση πελατεῖα.
 Τὶ σὰς λείει κι' ὁ λαμπρὸς ἀρχιμάγειρος Τριφυλῆς...
 ἔμπειρος μαγειρικῆς νεωτάτης καὶ ποικιλῆς.
 Ἄμμι κι' ἐκεῖνος ὁ Διακάκος τί σὰς λείει, συμπολιταί...
 ξετραλλάει τοὺς πελάτας ὅπως τοὺς περιπολιταί.
 Κι' ἂν κανεὶς δὲν ἔχει κἄφι, μόλις μπεῖ ἔσθ' ὀνομα
 δρεῖ: γὰρ φαγοπότι θέλουστας καὶ μὴ θὰ κάνη.